

«Θεομητορικό οδοιπορικό»

/ [Ενορίες](#)



Στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστριάς Πειραιώς πραγματοποιήθηκε εκδήλωση μουσικής και λόγου, εν όψει της εορτής των Χριστουγέννων, με θέμα «Θεομητορικό οδοιπορικό», την Τετάρτη 19 Δεκεμβρίου, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Η συναυλία περιλάμβανε ένα μουσικό πρόγραμμα από την Γυναικεία Χορωδία Λεύκτρων Θήβας υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτου Αντωνίου Τσαρουχά.

Τα τραγούδια και τα κάλαντα σχολίασε ο Πρωτοπρεσβύτερος Σπυρίδων Βασιλάκος, Διευθυντής του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Βοιωτική Εκκλησία».

Βρισκόμαστε σε μία οδοιπορία προς την μεγάλη εορτή των Χριστουγέννων, παρατήρησε ο π. Σπυρίδων. Και παρατηρούμε ότι πάντοτε η Εκκλησία μας, μας βάζει σε μία κίνηση πνευματική, μας βάζει σε έναν δρόμο πνευματικό.

Όλοι γνωρίζουμε ότι στην εορτή των Χριστουγέννων, μετά τον Χριστό, το πρόσωπο που κυριαρχεί, είναι αυτό της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Είναι Εκείνη, που καλλιέργησε όλα τα στοιχεία τα ουράνια, τα υψηλά, της ταπεινώσεως, της αγάπης, της αφιερώσεως, της καθαρότητας. Κι έτσι μπόρεσε να πάρει τον Θεό, να τον γεννήσει και να τον προσφέρει στον άνθρωπο.

Ο άνθρωπος που ζει το Ευαγγέλιο, συνέχισε, ουσιαστικά συλλαμβάνει την χάρη του Θεού, και νιώθει μέσα στη φάτνη της ψυχής του, τα βρεφοπρεπή σκιρτήματα του Θεού.

«Οι Πατέρες της Εκκλησίας λένε ότι, όλοι οι αιώνες περίμεναν να γεννηθεί ο άνθρωπος εκείνος, ο ικανός, να γίνει γέφυρα, για να κατέβει ο Θεός στην γη. Και βλέπουν τον άνθρωπο αυτόν, στο παρθενικό, το καθαρότατο, το φωτεινό πρόσωπο της Παναγίας.

Η Παναγία είναι Εκείνη, η οποία την στιγμή του Ευαγγελισμού, δίνει απάντηση στον Θεό.»

Όταν λέει κάτι ο Θεός, όταν ρωτάει ο Θεός, πολλές φορές ο άνθρωπος δεν απαντά. Η ερώτηση όμως του Θεού δεν σβήνει, δεν χάνεται. Γιατί ο λόγος του Θεού, δεν είναι σαν τον δικό μας λόγο.

Είναι πολλές οι ερωτήσεις του Θεού, που παραμένουν αναπάντητες από τον άνθρωπο.

Έρχεται λοιπόν η Θεοτόκος, και δίνει την απάντηση. «Όπου είναι το δικό Σου θέλημα, είναι και το δικό μου, όπου είσαι Εσύ είναι η ζωή μου».

Κι αυτή η απάντηση γκρεμίζει ότι έχτισε η αποστασία του ανθρώπου, ο δρόμος ανοίγει και ο Θεός έρχεται.

Αυτό το γεγονός, αυτήν την προσωπικότητα της Παναγίας και ότι έδωσε στον άνθρωπο, ακόμη και οι απλές ψυχές το συνειδητοποίησαν, το ένιωσαν. Και γι' αυτό η Παναγία γίνεται το κέντρο της ζωής τους. Ζυμώνεται μέσα στον λόγο τους.

«Δεν άντεχαν οι απλοί άνθρωποι να αφήνουν τον ύμνο και την τιμή της Παναγίας μόνο στο ψαλτήρι. Δεν άντεχαν να φεύγουν από την Εκκλησία και να μην κρατιούνται ακόμη από την παρουσία Της, από την παρρησία Της, από την ζεστασιά Της την μητρική, από την προστασία Της.

Γι' αυτό πήραν την Παναγία από τον ύμνο και την τοποθέτησαν στο τραγούδι, για να μπορούν να την τραγουδούν παντού. Γιατί ένιωθαν την παρουσία Της, την προστασία Της, την αγκαλιά Της.

Βλέπουμε λοιπόν την Παναγία μέσα τον λόγο, στο τραγούδι, στη χαρά, στον καημό, μέσα στην ζωή των ανθρώπων.»

Όπως τόνισε ο π. Σπυρίδων, η εκδήλωση είναι ένα Θεομητορικό οδοιπορικό, όπου μέσα από τα τραγούδια και τα κάλαντα, θα δούμε πως η απλή, η αγαθή ψυχή του ανθρώπου ένιωθε την Παναγία. Μέσα σε αυτό θα δούμε τον άνθρωπο πόσο ευλαβικά, πόσο εκστατικά στέκεται μπροστά στο πρόσωπο της Θεοτόκου.

Θα δούμε ακόμη οικειότητα, μια οικειότητα την οποία δεν την παίρνει ο

άνθρωπος, αλλά την δίνει η παρουσία της Παναγίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι σε κάθε τόπο υπάρχει Παναγία που έχει πάρει το όνομα του τόπου. Γιατί θέλαν την Παναγία να είναι συντοπίτισσα και συγχωριανή, γειτόνισσα και φίλη, συγγενής και μητέρα.

Για να μπορούν διαρκώς να Τη νιώθουν μέσα στη ζωή τους, να ανοίγουν την καρδιά τους και κυρίως να στηρίζονται στην δική Της, τόσο ζεστή μητρική αγάπη.

Οι μεγάλες δυσκολίες έκαναν τους ανθρώπους να επικαλούνται την Παναγία. Γι' αυτό και θα συναντήσουμε σε πολλές περιοχές, τραγούδια να αναφέρονται σε Εκείνη.

«Οι άνθρωποι δεν ήθελαν να βάλουν την Παναγία μέσα σε μια μάχη για να νικήσουν. Την έβαζαν μέσα στο δίκιο τους, μέσα στον αγώνα τους, για να μπορέσουν να κρατήσουν και να διατηρήσουν, αυτά που με πολύ κόπο και αίμα, οι πρόγονοί τους, τους παρέδωσαν.

Οι απλοί άνθρωποι δεν πήγαιναν στην Παναγία μόνο για να πάρουν. Πήγαιναν για να δώσουν την πίστη τους, την τιμή τους, τον ύμνο τους, την ίδια τους την ψυχή».